

MISSA PRO DEFUNCTIS

**CANTI GREGORIANI
PER LA MESSA DEI DEFUNTI**

Graduale Romanum, 1974

Graduale Simplex, 1975, Editio Typica Altera

Liber Usualis, 1961

Antiphona ad Introitum

Cfr. IV Esdr. 2, 34. 35; Ps. 64, 2. 3. 4. 5

VI R

E-qui- em * ae- té- nam do- na e- is Dómi- ne:

et lux perpé- tu- a lú- ce- at e- is. Ps.

Te de- cet hymnus De- us in Si- on, et ti- bi reddé- tur vo- tum

in Ie- rú- sa- lem. *Ant.* Requi- em Qui au- dis o- ra- ti- ó- nem,

ad te omnis ca- ro vé- ni- et propter i- ni- qui- tát- em *Ant.* Requi-

em Et si præ- va- lu- é- runt su- per nos impi- e- tát- tes nostræ,

tu pro- pi- ti- á- be- ris e- is *Ant.* Requi- em Be- á- tus quem e- le- gi- stí

et assumpsí- sti, inha- bi- tát- bit in á- tri- is tu- is. *Ant.* Requi- em Re- plé-

bimur bo- nis domus tu- æ, sancti- tát- te templi tu- i. *Ant.* Requi- em

Kyrie XVIII B

VI
K Y- ri- e * e- lé- i-son. bis Chri- ste e- lé- i-son. bis
 Ký- ri- e e- lé- i-son. Ký-ri- e * e- lé- i-son.

Graduale I

IV Esdr. 2, 34. 35. V. Ps. 111, 7
R E-qui- em * ae-tér- nam do- na e- is Dó- mi-
 ne : et lux perpé- tu- a
 lú- ce- at e- is. ¶ **V.** In memó-ri-
 a ae-tér- na e-
 rit ju- stus : ab audi- ti- ó-ne ma-
 la * non ti-mé- bit.

Versus Alleluiaitico IV

IV Esdr. 2, 34. 35

II

L-le- lú- ia.

y. Ré- qui- em æ-

té- rám do-na e- is, Dó- mi- ne: et lux per-

pé- tu- a lú- ce- at e-

is.

AL- le- lú-

ia.

Tractus I

VIII

B-sól- ve, * Dó- mi- ne, á- animas ómni- um fi- dé- li-

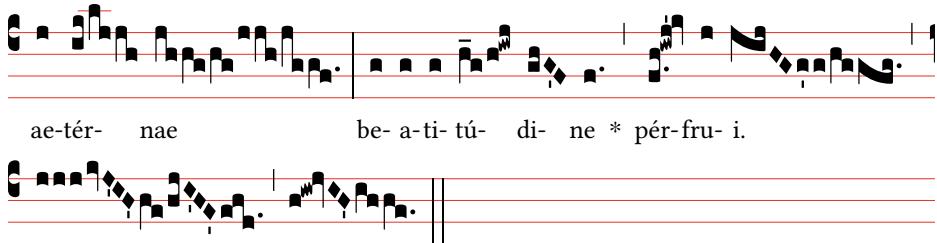
um de- functó- rum ab omni vín- cu- lo de- li- ctó-

rum.

y. Et grá- ti- a tu- a il- lis succurrén- te,

me-re- ántur e- vá-de-re ju- dí-ci- um ul- ti- ó- nis.

y. Et lu- cis

Tractus II

VIII Ps. 12.9, 1. 2. 3. 4

D E pro-fún-dis * clamá-vi ad te, Dó-mi-ne :

Dómi-ne, ex-áu-di vo- cem me-

am. ¶ Fi- ant au-res tu- ae in- ten-dén- tes

in o- ra- ti- ó- nem

ser- vi tu- i. ¶ Si in- iqui-tá-tes ob- ser-

vá- ve- ris, Dó- mi- ne : Dómi- ne,

quis sus- ti-né- bit? ¶ Qui- a a-pud te pro- pi-

ti- á- ti- o est, et propter le- gem tu-
 am sus-tí- nu- i te, * Dó- mi-ne.
D

Antiphona ad Offertorium I

¶. Hòstias omitti potest.

II
D Omi-ne Je-su Chri-ste, * Rex gló- ri- æ, lí-be-ra
 á-nimas ómni- um fi-dé- li- um de- functó- rum de poenis infér- ni,
 et de pro-fundo la- cu : lí-be-ra e- as de o-re le- ó- nis, ne absór-
 be- at e- as tár- ta-rus, ne ca-dant in obscú- rum : sed sígni-fer sanctus
 Mí- cha- el repræ-séntet e- as in lu- cem san-ctam : * Quam o- lim
 Abra-hæ pro-mi- sí-sti, et sé- mi- ni e- jus.

¶ Hó-sti- as et pre-ces ti-bi Dómi- ne laudis of-fé-rimus : tu sús-ci-pe
 pro a-nimá-bus il-lis, qua-rum hó-di- e me-mó- ri- am fá- ci-mus : fac e- as,
 Dómi-ne, de mor- te trans-í- re ad vi- tam. * Quam o-lim.

Sanctus XVIII

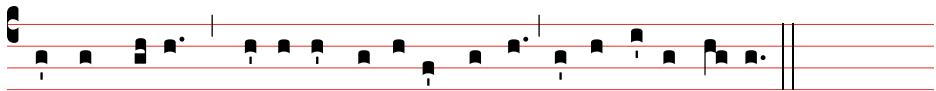
XIII sec.

S Anctus, * Sanctus, Sanctus Dómi- nus De- us Sá- ba- oth.
 Ple- ni sunt cæ- li et terra gló- ri- a tu- a. Ho- sánna in ex-
 cé- sis. Be- ne- díctus qui ve- nit in nómí- ne Dómi- ni.
 Ho-sánna in excél-sis.

Agnus Dei XVIII

XII sec.

A -gnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re no- bis.
 Agnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi- se- ré- re no- bis.

Agnus De- i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: do-na no-bis pa-cem.

Antiphona ad communionem I

VIII G
L ux æ- térrna * lú-ce- at e- is, Dómi-ne: cum sanctis tu- is in æ-tér-
num, qui- a pi- us es.

Psalmus 129

¶. 1 *De pro-fundis clamà-vi ad te, Dòmi-ne; * Dòmi-ne, exaudi vo-cem*
me- am. Ant. Lux æ- térrna. Flèxa: Dòmi-ne; †

2. *Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecationis meæ. Ant.*
Lux ætérrna.

3. *Si iniquitàtes observàveris, Dòmine, * Dòmine, quis sustinèbit?.*
Ant. Lux ætérrna.

4. *Quia apud te propitiatio est, * et timèbimus te. Ant. Lux ætérrna.*

5. *Sustinui te, Dòmine; † sustinuit ànima mea in verbo eius, * speràvit*
ànima mea in Dòmino. Ant. Lux ætérrna.

6. *Magis quam custòdes auròram, * speret Israel in Dòmino. Ant.*
Lux ætérrna.

7. *Quia apud Dòminum misericòrdia, * et copiosa apud eum redemptio.*
Ant. Lux ætérrna.

8. *Et ipse rèdimet Israel * et omnibus iniquitatibus eius. Ant. Lux*
ætérrna.

COMMENDATIO ET VALEDICTIO

Antiphona I

VII

I n pa-ra-dí-sum * de-dú-cant te ánge-li: in tu-o advéntu suscí-pi- ant
te márty-res, et perdú-cant te in ci-vi-tá-tem sanc-tam Ie-rú-sa-lem.

Antiphona II

VII

C ho-rus an-ge-ló-rum * te su- scí-pi- at, et cum Lá-za-ro quondam
páupe-re æ-térnam há-be- as réqui- em.

Antiphona III

II

E -go sum * re-surréc-ti-o et vi-ta: qui cre-dit in me, ét-i-
am si mórtu-us fú-e- rit, vi-vet: et om-nis qui vi-vit et cre-dit in me,
non mo-ri- é-tur in æ-térnum.

AD SEPULCRUM

In fine totius ritus, aliquis cantus edi potest, iuxta consuetudinem locorum, verbi gratia:

Antiphona cum psalmus I

VIII G Ps. 4, 9

N pa-ce * in id- í-psum, dórmí- am et requi- éscam.

Psalmus 4

V. 1 Invo-càntem exàudi me, De- us iu-stì- ti- ae me- ae; * in tri- bu- la- ti- ò- ne di- la- tà- sti mi- hi. Ant. In pa- ce. Flèxa: peccà- re; †

2. *Miserère mei* * et exàudi oratiònem meam. **Ant.** In pace.
3. *Filiì hòminum, ùisquequo gravi corde?* * ut quid diligitis vanitatem et quæritis mendàcium? **Ant.** In pace.
4. *Et scítote quòniam mirificàvit Dòminus sanctum suum;* * Dòminus exàudiet, cum clamàvero ad eum. **Ant.** In pace.
5. *Irascìmini et nolite peccàre;* † loquìmini in còrdibus vestris, * in cubilibus vestris et conquièscite. **Ant.** In pace.
6. *Sacrificàte sacrificium iustìtiæ* * et speràte in Dòmino. **Ant.** In pace.
7. *Multi dicunt: « Quis ostèndit nobis bona? »* * Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dòmine. **Ant.** In pace.
8. *Maiòrem dedisti lètìtiā in corde meo,* * quam cum multiplicàntur frumèntum et vinum eòrum. **Ant.** In pace.

SEQUENTIA

Dies Iræ

SEQ. I

D

I- es i-ræ, di- es il-la, Solvet sæ-clum in fa-víl-la: Teste Da-víd

cum Si-býl-la. Quantus tremor est fu-tú-rus, Quando ju-dex est ventú-rus,

Cuncta stri-cte discussú-rus! Tu-ba mi-rum spar-gens so-num Per se-púlcra re-

gi-ó-num, Co-get o-mnes ante thro-num. Mors stu-pé-bit et na-tú-ra,

Cum re-súrget cre-a-tú-ra, Ju-di-cán-ti responsú-ra. Li-ber scri-ptus

pro-fe-ré-tur, In quo to-tum conti-né-tur, Unde mundus ju-di-cé-tur.

Ju-dex ergo cum se-dé-bit, Quidquid la-tet appa-ré-bit: Nil in-úl-tum rema-

né-bit. Quid sum mi-ser tunc dictú-rus? Quem pa-tró-num ro-ga-tú-rus? Cum

vix ju-stus sit se-cú-rus. Rex treméndæ ma-jestá-tis, Qui sal-ván-dos salvas gra-

tis, Salva me, fons pi- e-tá-tis. Re-cordá-re Je- su pi- e, Quod sum cau-sa
tu-æ vi-æ: Ne me per- das il-la di- e. Quæ-rens me, se- dí- sti las-sus:
Re-demí-sti cru-cem passus: Tantus la- bor non sit cassus. Ju-ste ju-dex ul-
ti- ó-nis, Do-num fac remis-si- ó-nis, Ante di- em ra-ti- ó-nis. Inge-
mí-sco, tamquam re- us: Cul-pa ru-bet vul-tus me- us: Suppli-cánti parce
De-us. Qui Ma-rí- am absolví-sti, Et la-tró- nem exaudí-sti, Mi-hi quoque
spem de-dí-sti. Pre-ces me- æ non sunt dignæ: Sed tu bo-nus fac be-nígne,
Ne pe-rénni cremer igne. Inter o-ves lo- cum præ-sta, Et ab hæ-dis me
sequéstra, Stá-tu- ens in parte dextra. Confu-tá-tis ma- le-dí-ctis, Flammis

ácri-bus addí-ctis: Vo-ca me cum be-ne-dí-ctis. O-ro supplex et acclí-nis,
Cor contrí-tum qua-si ci-nis: Ge-re cu-ram me- i fi-nis. Lacri-mó-sa
di- es il-la, Qua re-súrget ex fa-ví-la, Ju-di-cándus ho- mo re-us: Hu- ic
ergo par- ce De- us. Pi- e Je-su Dómi-ne, do-na e- is réqui- em. A- men.

